

KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 K 019065 22 K 2
Tuzla, 24.03.2023. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Merime Gutić, mr. iur, kao predsjednice vijeća, Samira Jusičića i Paše Softića, kao članova vijeća, sa zapisničarkom Šejlom Adžajlić, u krivičnom predmetu protiv optuženog K.E., zbog krivičnog djela Porezna utaja iz člana 273. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, po potvrđenoj optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KTPO 0079079 19 od 26.04.2019. godine, koja je potvrđena rješenjem ovog suda dana 06.05.2019. godine, nakon usmenog i javnog glavnog pretresa održanog dana 22.03.2023. godine, u prisustvu tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona Dragana Radovanovića, optuženog K.E. i branioca optuženog, advokata Mensura Radončića, donio je i u odsutnosti uredno obaviještenih stranaka i branioca optuženog, dana 24.03.2023. godine, javno objavio

P R E S U D U

OPTUŽENI:

K.E., sin B. i D. rođene H., rođen godine, u mjestu L., općina S., stalno nastanjen u mjestu ..., općina S., po zanimanju vozač, trenutno nezaposlen, bio zaposlen kao direktor u pravnom licu "K." d.o.o. G., oženjen, otac četvoro djece, od kojih je troje punoljetno, Bošnjak, po izjavi lošeg imovnog stanja, JMBG: ..., osuđivan presudom Općinskog suda u Gradačcu broj 28 0 K 003745 06 K od 27.01.2012. godine, zbog krivičnog djela – Izazivanje opće opasnosti – iz člana 323. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, uvjetnom osudom kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 4 mjeseca, sa rokom provjere od 1 godine

K R I V J E

Što je:

U toku 2015. godine pa sve do 31.03.2016. godine, na području općine G., radeći kao direktor i jedini osnivač pravnog lica "K." d.o.o. G., sa sjedištem na N.p. – P., svjestan da nedavanjem zahtijevanih podataka o svom stečenom oporezivom prihodu, za drugog izbjegava plaćanje davanja propisanih poreznim zakonodavstvom u Federaciji i propisanih doprinosa socijalnog osiguranja, a iznos obaveze čije se plaćanje izbjegava prelazi 200.000,00 KM, što je i htio, prodao ili na drugi način otuđio zalihe robe u prodavnici navedenog pravnog lica u ukupnom iznosu od 388.517,32 KM, kao i transportno sredstvo u vrijednosti 9.552,62 KM, te prisvojio novac iz blagajne pravnog lica u iznosu od 255.130,74 KM, na koji način su navedeni iznosi poprimili karakter njegovog dohotka od nesamostalne djelatnosti, kako je to predviđeno

članom 10. stav. 3. tačka 2. Zakona o porezu na dohodak, na koji dohodak se plaća porez na dohodak, kao i odgovarajući doprinosi u skladu sa članom 4. Zakona o doprinosima, koje iznose, u cilju utaje poreza na dohodak i odgovarajućih doprinosa, nije prikazao kao dohodak u poslovnim knjigama pravnog lica, niti je nadležnom poreznom organu podnio prijavu i izvršio uplatu poreza na dohodak za navedene iznose, postupajući tako suprotno odredbama člana 35., 36. i 37. Zakona o porezu na dohodak, niti je sačinio obračun i uplatu odgovarajućih doprinosa, postupajući tako suprotno odredbama člana 11. i 12. Zakona o doprinosima, na koji način je za pravno lice "K." d.o.o. G. utajio porez na dohodak u iznosu od 65.320,07 KM, te utajio propisane doprinose u ukupnom iznosu od 392.867,07 KM, a što ukupno iznosi 458.187,14 KM

dakle, za drugog izbjegao plaćanje davanja propisanih poreznim zakonodavstvom u Federaciji i doprinosa socijalnog osiguranja propisanih u Federaciji, ne dajući zahtijevane podatke o svom stečenom oporezivom prihodu, a iznos obaveze čije se plaćanje izbjegava prelazi 200.000,00 KM

čime je počinio krivično djelo Porezna utaja iz člana 273. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine

pa sud optuženog K.E., na osnovu člana 273. stav 3. u vezi sa stavom 1., te člana 41. tačka a), člana 42, 43. i 49. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 3 (TRI) GODINE

Na osnovu člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi K.E. se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka, o čijoj visini će, u smislu odredbe člana 200. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, sud odlučiti posebnim rješenjem, te da plati sudu paušal u iznosu od 200,00 KM u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 019065 19 K od 09.10.2020. godine, optuženi K.E. je oglašen krivim za krivično djelo Porezna utaja iz člana 273. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), pa ga je sud, uz primjenu navedene zakonske odredabe i članova 41, 42., 43. i 49. KZ FBiH, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine. Na osnovu člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) optuženi K.E. je obavezan na naknadu troškova krivičnog postupka, s tim da će o visini troškova sud donijeti posebno rješenje u smislu odredbe člana 200. stav 2. ZKP FBiH, i obavezan na plaćanje paušala sudu u iznosu od 200,00 KM u roku od 15 dana od pravosnažnosti presude.

Rješenjem Vrhovnog suda FBiH broj 03 0 K 019065 21 Kž od 21.07.2022. godine presuda Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 019065 19 K od 09.10.2020. godine je ukinuta i predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje.

U ponovljenom suđenju, postupajući po uputama iz rješenja Vrhovnog suda FBiH od 21.07.2022. godine, ovaj sud je održao glavni pretres dana 22.03.2023. godine na kojem su prihvaćeni i preuzeti izvedeni dokazi tokom postupka pred Kantonalnim sudom u Tuzli u predmetu broj 03 0 K 019065 19 K i to : iskazi svjedoka K.S. i A.Ć. i vještaka ekonomsko - finansijske struke Hadžić Lejle, te su u materijalne dokaze tužilaštva uvršteni: nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka ekonomsko finansijske struke Hadžić Lejle od 22.04.2019. godine; fotokopija dopisa Općinskog suda u Tuzli broj 032-0-Regz-18-001418 od 07.05.2018. godine; dopis MUP-a TK, Sektor kriminalističke policije broj 08-05/3-01-04.3-187/16 od 15.03.2019. godine sa prilogom; dopis Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona od 05.03.2019. godine upućen MUP TK; zapisnik o inspekcijском nadzoru poreznog obveznika sačinjen od Porezne uprave Federacije Bosne i Hercegovine, Kantonalni porezni ured Tuzla, Odsjek za inspekcijски nadzor broj 13-3-02-15-10-223/18 od 07.05.2018. godine; rješenje Porezne uprave Federacije Bosne i Hercegovine, Kantonalni porezni ured Tuzla, Odsjek za inspekcijски nadzor broj o dodatno utvrđenim obavezama pod brojem 13-3-02-15-11-223/18 od 31.05.2018. godine; dokumentacija koja je privremeno oduzeta od Info Biro d.o.o. Živinice, PJ Brčko; zapisnik o privremenom oduzimanju dokumentacije Poreske uprave Brčko Distrikta broj 14.8-04-3-8020/18 od 07.11.2018. godine sa potvrdom o privremenom oduzimanju dokumentacije broj UP-I-14-8-04.3-8020/18 od 07.11.2018. godine, u prilogu kojih se nalazi poslovna dokumentacija pravnog lica "K." d.o.o. G. i to: bruto bilansi za 2013. godinu, 2014. godinu, 2015. godinu i 2016. godinu, prijave poreza na dobit i porezni bilansi za 2014. godinu i 2015. godinu, bilansi stanja i bilansi uspjeha za 2014. godinu i 2015. godinu, bilans uspjeha za 2015. godinu, analitičke kartice konta 2050 Glavna blagajna za 2013. godinu, 2014. godinu i 2015. godinu, pregled nastalih iskorištenih i neiskorištenih poreznih gubitaka po stanju na dan 31.12.2014. godine i na dan 31.12.2015. godine, blagajnički izvještaj od broja 1 do broja 12 za 2013. godinu, izjava isplatioca dividendi kroz udjela u dobiti od 28.03.2016. godine, dokumentacija od Porezne ispostave Gradačac: dopis Porezne uprave F BiH, Kantonalni porezni ured Tuzla, Porezna ispostava Gradačac broj 13-3/5-15-49-11934-1/18 od 19.09.2018. godine dostavljen Odsjeku za obavještanje i istrage Tuzla u prilogu kojeg se nalazi poslovna dokumentacija pravnog lica "K." d.o.o. G. i to prijave poreza na dobit sa poreznim bilansom za 2013. godinu, 2014. godinu i 2015. godinu i bilansi stanja, bilansi uspjeha za 2014. godinu i 2015. godinu; dokumentacija od Porezne ispostave Gradačac, dopis Porezne uprave Federacije Bosne i Hercegovine, Kantonalni porezni ured Tuzla, Porezna ispostava Gradačac broj 13-3/5-49-16502/18 od 03.01.2019. godine dostavljen Odsjeku za obavještanje istrage Tuzla, u prilogu kojeg se nalazi poslovna dokumentacija pravnog lica "K." d.o.o. G. i to: specifikacija uz isplatu plaća 2001, za period 01.01.2013. godine - 31.01.2015. godine; izvod iz kaznene evidencije za optuženog K.E. od 25.03.2019. godine, naredba Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona za ekonomsko - finansijsko vještačenje od 27.03.2019. godine i rješenje o isplati troškova vještaku od 25.04.2019. godine.

Preuzeti su i dokazi odbrane optuženog K.E. materijalna dokumentacija i to: kardiološki nalaz Kardio – hirurške ambulante, Centra za srce Sarajevo od 02.09.2019. godine na ime optuženog K.E., iz koje proizilazi da je optuženom predložena terapija i upućen je na ergometrijski test; specijalistički nalaz Klinike za interne bolesti JZU UKC Tuzla, Prijemne ambulante od 12.08.2019. godine, iz kojeg proizilazi da je optuženi, nakon što su mu predočeni svi rizici odbijanja hospitalizacije, odbio hospitalizaciju; zahtjev za dobijanje informacija o obavljenom uviđaju na licu mjesta u vezi požara na N.p., P., općina G. koji se dogodio dana 11.01.2016.

godine sa potvrdom o prijemu pošiljke; dopis Policijske uprave Gradačac i zapisnik o uviđaju; zaključak o prodaji nepokretnosti i procjena vrijednosti stambenog objekta optuženog.

Kako dokaz odbrane preuzet je iskaz optuženog koji je ostao kod prijedloga da se njegov iskaz kao svjedoka koji je dao u smislu odredbe člana 92. ZKP FBiH sa glavnog pretresa od 17.09.2020. godine koristi i u ovom postupku.

Preuzet je i dokaz suda naredba Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 019065 19 K od 20.09.2019. godine, kojom je određeno vještačenje po vještaku dr Kušljugić Zumreti, kao i nalaz i mišljenje vještaka prof.dr Kušljugić Zumrete od 17.10.2019. godine, koji je izveden u ranijem postupku na okolnosti navoda optuženog o nemogućnosti prisustva glavnom pretresu zbog narušenog zdravstvenog stanja.

Sud je izvedene dokaze na glavnom pretresu cijenio u smislu člana 296. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, pa je na osnovu ocjene svih izvedenih dokaza našao da je dokazano činjenično stanje predstavljeno u optužnici.

Naime, u konkretnom postupku, tužilaštvo je provelo veliki broj dokaza koji su svaki za sebe i u svojoj ukupnosti u potpunosti potvrdili navode optužnice. Sud smatra posebno relevantnim za utvrđivanje odlučnih činjenica dio dokaza koji će biti detaljno interpretirani i analizirani, iz kojih je evidentno postojanje opštih i posebnih elemenata bića krivičnog djela porezne utaje iz člana 273. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, kao i krivična odgovornost optuženog K.E..

S tim u vezi, činjenicu da je optuženi, u vremenskom periodu koji mu se optužnicom stavlja na teret, bio direktor i odgovorno lice u privrednom društvu „K.“ d.o.o. Gradačac i da je u tom svojstvu, kao direktor i lice ovlašteno za zastupanje, prema odredbama Zakona o računovodstvu i reviziji Federacije Bosne i Hercegovine bio odgovoran za vođenje poslovnih knjiga i podnošenje odgovarajućih prijava i izvještaja nadležnim organima, sud je utvrdio iz akta Općinskog suda u Tuzli broj 032-Reg-Z-18-001418 od 07.05.2018. godine, u kojem je navedeno da je društvo „K.“ d.o.o. za proizvodnju, trgovinu, promet i usluge Gradačac, P., N.p., upisan u sudski registar 03.09.2007. godine, te da je osnivač i lice ovlašteno za zastupanje K.E. iz S., direktor. Takođe, navedenim aktom je utvrđena i pravna sposobnost privrednog društva „K.“ d.o.o. G., koje je upisom u sudski registar dana 03.09.2007. godine steklo pravnu sposobnost i to kao društvo sa ograničenom odgovornošću, a što je u skladu sa članom 4. Zakona o privrednim društvima Federacije Bosne i Hercegovine.

Prije svega, potrebno je napomenuti da su Zakonom o privrednim društvima Federacije Bosne i Hercegovine propisane obaveze i odgovornosti članova društva, te obaveze i odgovornosti koje proizilaze iz funkcije koju je optuženi obnašao u inkriminisanom periodu. Nadalje, peti dio navedenog Zakona čine odredbe koje se odnose sa društvu sa ograničenom odgovornošću, kao što je to i firma „K.“ d.o.o. G., te je članom 302. Zakona o privrednim društvima Federacije Bosne i Hercegovine propisano da je društvo sa ograničenom odgovornošću društvo koje osniva jedno ili više pravnih ili fizičkih lica radi obavljanja određene djelatnosti pod zajedničkom firmom unošenjem udjela u unaprijed dogovoren osnovni kapital, dok je članom 303. stav 2. istog Zakona propisano da u društvu sa ograničenom odgovornošću koje nema nadzorni odbor njegova ovlaštenja vrše članovi društva, čime je utvrđeno da je optuženi K.E. imao obaveze, odgovornosti i prava koja proizilaze iz funkcije koju je obnašao, odnosno obaveze, odgovornosti i prava direktora, osnivača i lica ovlaštenog za zastupanje.

Takođe, u skladu sa svojom funkcijom koju je obavljao u pravnom licu "K." d.o.o. G., kao i pravnom sposobnošću pravnog lica, optuženi je, u skladu sa članom 2. Zakona o porezu na dohodak Federacije Bosne i Hercegovine, te shodno članovima 35., 36. i 37. istog Zakona bio dužan da za pravno lice "K." d.o.o. G. obračunava porez na dohodak, da Poreznoj upravi podnosi godišnju prijavu poreza i da isti plaća, te je, u skladu sa članom 11. Zakona o doprinosima Federacije Bosne i Hercegovine, bio dužan da pri obračunu plaće obračunava i uplatu doprinosa iz člana 4. istog Zakona, a čije dospijevanje nastupa istovremeno sa isplatom plaće, a najkasnije do posljednjeg dana u mjesecu u kojem je plaća dospjela za isplatu.

Sud nalazi da u konkretnom postupku nije bilo nespornosti između stranaka u postupku koji se tiče pravnog svojstva društva, prava i obaveza optuženog, pa je isto i nesporno dokazano. Ono što je odbrana osporavala tokom cijelog postupka jeste sudbina gotovog novca, zaliha robe i transportnog sredstva, ističući da optuženi nije imao u poslovnom objektu gotovinski novac u iznosu od 255.130,74 KM, jer je isti potrošio na nabavku robe, da je u blagajni držao iznos od dvadeset do trideset hiljada konvertibilnih maraka, te da je optuženi pretrpio štetu nastalim požarom, kojom prilikom mu je izgorio cijeli poslovni objekat.

U ovom dijelu valja napomenuti da je nesporna činjenica da se na prostoru „N.p.“, koja teritorijalno pripada općini G., u januaru 2016. godine, desio veliki požar, kojim je poslovnim subjektima nanesena velika šteta. Navedenu štetu vlasnici pravnih lica, koji su obavljali svoje privredne aktivnosti na „N.p.“, su nastojali sanirati kroz odštetne zahtjeve, kao što je i sam optuženi potvrdio, bezrazložno navodeći da on nije želio tu naknadu štete, što je i utvrđeno na osnovu dokaza dostavljenih od strane Ministarstva unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona, iz kojih proizilazi da se optuženi ni pismenim, ni usmenim putem nije obraćao policiji, dok je zapisnikom o uviđaju utvrđeno da su ovlaštena službena lica izvršila uviđaj na cjelokupnoj pijaci i da niti jedan od sedam poslovnih objekata koje je koristilo pravno lice "K." d.o.o. G., nije radio u trenutku požara, odnosno prethodnih dana nije radio, dok je uvidom u analitičke bruto bilanse sud utvrdio da je 2015. godina, završna sa 31.12.2015. godine, dakle prije navedenog požara, bila posljednja godina poslovanja firme "K." d.o.o. G..

Uvidom u analitičke bruto bilanse za period 2013 - 2016. godina utvrđeno je da je navedena firma u periodu 2013 - 2015. godina obavljala registrovanu djelatnost, da je roba nabavljana i prodavana, da je vidljiv protok novca kroz blagajnu i da je sve to trajalo do pred kraj 2015. godine, dok je iz analitičkog bruto bilansa iz 2016. godine utvrđeno da pravno lice "K." d.o.o. G. u toj godini nije obavljalo nikakvu poslovnu aktivnost i da je izvršeno prenošenje stanja iz prethodne 2015. godine.

Na osnovu navedenih materijalnih dokaza sud je utvrdio da je do kraja 2015. godine, do kada je navedena firma i radila, trebalo biti u maloprodaji zaliha robe u vrijednosti od 388.517,32 KM, transportno sredstvo u vrijednosti 9.552,62 KM i novac u blagajni pravnog lica u iznosu od 255.130,74 KM. Međutim, sve navedeno nije zatečeno prilikom inspekcijuskog nadzora, što je i potvrdio inspektor Porezne uprave, K.S., koji je na glavnom pretresu izjavio da je zaposlen kao federalni porezni inspektor, da je u toku 2018. godine radio u Poreznoj upravi Federacije Bosne i Hercegovine, Kantonalni porezni ured Tuzla i da su od strane rukovodioca Ureda, u 2018. godini, njegova radna kolegica S.P. i on, dobili nalog za inspekcijuski nadzor u firmi "K." d.o.o. G., sa predmetom inspekcijuskog nadzora kontrole javnih prihoda vezanih za obračun direktnih poreza koji su propisani Zakonom o doprinosima, Zakonom o porezu na dohodak i Zakonom o porezu na dobit. Dalje je svjedok izjavio da se inspekcijuski nadzor vrši

kod poreznog obveznika, da su otišli na prijavljenu adresu firme „K.“ d.o.o Gradačac, ali da tamo nikoga nisu našli, niti su našli nešto povezano sa tom firmom, te su saznali da ta firma ne posluje unazad dvije godine. Svjedok dalje navodi u svom iskazu da su kontaktirali ovlaštenog knjigovođu i otišli su na adresu odgovornog lica navedene firme, K.E., gdje su zatekli njegovu suprugu, zatim su otišli i kod knjigovođe A.Ć. koji je inspektorima dao raspoloživu dokumentaciju, koju je ovjerio pečatom knjigovodstvenog servisa. Svjedok je takođe izjavio da optuženi nije podnosio prijave na obrascu 2001, za određeni period, za sebe kao uposlenog u firmi, a radi se o obrazcu specifikacije o isplati plate zaposlenika, koji su porezni obveznici dužni podnositi Poreznoj upravi najkasnije mjesec dana za prethodni mjesec vezano za obračun plate i doprinosa. Osim toga, uvidom u analitičke bruto bilanse našli su da je na stanju robe bila evidentirana velika vrijednost robe koju obveznik nije opravdao, odnosno nije dokazao gdje se ista nalazi, te prilično veliki iznos novca u blagajni, za koji nisu uspjeli dobiti nikakav dokaz šta je sa istim novcem i gdje je isti, kao ni za transportno sredstvo. Naknadno su stupili u kontakt sa optuženim koji im je rekao da od firme nema ništa, da od robe nema ništa i da od novca nema ništa. Svjedok je izjavio da je prema poslovnoj dokumentaciji zadnja godina poslovanja pravnog lica bila 2015. godina, da zaliha robe u stvarnom životu može biti manipulirana na razne načine, ukoliko je roba prodana mora postojati faktura ili gotovinski račun, ako je prodana za gotovinu, odnosno položen novac na blagajnoj na žiro račun, ali dokazi o tome nisu inspektorima stavljeni na uvid u postupku inspekcijskog nadzora. Svjedok je takođe izjavio da je u konkretnom slučaju specifična situacija, jer se spominje i požar u jednom dijelu situacije, pa svjedok navodi da ako je roba izgorjela u požaru neophodno je to pravdati zapisnikom policije o izvršenom uviđaju gdje bi se konstatovalo, uz izjavu optuženog, vrijednost i količine robe i datumi kad se to desilo, dok to inspektorima nije bilo predočeno, a ako je transportno sredstvo prodato pravdalo bi se ugovorom o kupoprodaji, ukoliko je u pitanju fizičko lice ili fakturom, ako je u pitanju pravno lice. Obzirom da nisu pronađeni dokazi za novac u blagajni, za zalihe roba koje nema, ni za transportno sredstvo, te se zalihe roba, novac u blagajni i transportno sredstvo tretiraju na osnovu Zakona o porezu na dohodak Federacije Bosne i Hercegovine, u kojem su takve stvari propisane kao korist odgovornom licu u pravnom licu, kad ne raspolaže dokazima šta je sa istim bilo i propisano je da ta korist može biti u stvarima, u novcu i u koristima druge vrste, te je ta korist oporezovana odredbama Zakona o PIO/MIO FBiH, Zakona o porezu na dohodak i tretira se kao nesamostalna djelatnost i obračunavaju se puni doprinosi i porez na dohodak. Svjedok je izjavio da su sve naprijed navedeno unijeli u zapisnik o inspekcijskom nadzoru i uručili su ga optuženom, te su donijeli rješenja o dodatno utvrđenim obavezama i obavijestili Sektor za obavještavanje i istrage koji se nalazi u okviru Porezne uprave i tu su inspektori završili s tim predmetom.

Prilikom unakrsnog ispitivanja svjedok K.S. je izjavio da porezni inspektori nisu dužni provjeravati kad je bio požar, jer obveznik dokazuje stvarne činjenice koje se tiču njega u upravnoj stvari koja je vođena u konkretnom slučaju, da u ovakvom slučaju obaveza da obračunava troškove nije propisana zakonom, da članom 10. Zakona o porezu na dohodak, niti bilo kojim drugim članom, nije propisano da se poreznom obvezniku neće obračunati troškovi, niti je propisano da će se obračunati. Takođe, svjedok je izjavio da je bitno napraviti razliku između dobiti i dohotka i da su to dvije kategorije. Dobit je nešto što se utvrđuje kod pravnog lica, a dohodak je ono što se ostvaruje svojom samostalnom djelatnošću, da se objektivni troškovi priznaju ako su dokazani, jer se porezna obaveza utvrđuje na osnovu dostupnih činjenica i dokumentacije. Dalje je svjedok izjavio da su u konkretnom slučaju na osnovu analitičkih bilansi utvrdili ulaz, da optuženi nije imao adekvatne dokaze o tome šta se

dogodilo s robom u smislu faktura ili zapisnika da je izgorjela roba, novac ili da mu je grom spalio kombi. Takve stvari bi bile adekvatno tretirane kako je propisano zakonom i to nema veze sa završnim računom, jer bilo ko u svom završnom računu, ako ima svoju firmu, može napisati vrijeme štete, a ako se inspekcijским nadzorom utvrdi da taj završni račun nije napravljen na osnovu relevantne dokumentacije, pravi se korekcija završnog računa. U ovom slučaju završni računi nisu podnošeni nekoliko godina, porezna dobit nije utvrđena zbog toga što nema dokumentacije, te svjedok navodi da ako se ne opravda nešto, a potrošeno je, to se tretira kao korist. Kada je u pitanju roba, svjedok je izjavio da je ta roba mogla nastradati u požaru, jer se požar stvarno dogodio, dok je po pitanju novca svjedok naveo da optuženi novac u konkretnom iznosu nije smio držati u blagajni, jer je Vlada Federacije donijela Odluku o načinu držanja i raspolaganja gotovim novcem, kojom je propisano da, svako plaćanje gotovim novcem i svega što se zaradi, porezni obveznik je dužan predati na transakcijski račun, sutradan, a najkasnije u roku od pet dana i porezni obveznik koji to ne uradi čini prekršaj.

Navedene činjenice o namjeri da se izbjegne plaćanje davanja propisanih poreznim zakonodavstvom u Federaciji i propisanih doprinosa socijalnog osiguranja i činjenicu da optuženi nije dao zahtijevane podatke o svom stečenom oporezivom prihodu, te navedene iznose nije prikazao kao dohodak u poslovnim knjigama pravnog lica, niti je nadležnom poreznom organu podnio prijavu i izvršio uplatu poreza na dohodak za navedene iznose, potvrđene su nalazom i mišljenjem vještaka ekonomsko – finansijske struke Hadžić Lejle, kao i iskazom vještaka na glavnom pretresu. Vještak Hadžić Lejla je na glavnom pretresu izjavila da je postupala po naredbi Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona od 27.03.2019. godine, kojom je dobila zadatak da uradi ekonomsko - finansijsko vještačenje i da izvrši analizu svih dokaza u spisu, prije svega materijalnih dokaza i da odgovori na sljedeća pitanja: Kakvo je svojstvo imao osumnjičeni u pravnom licu “K.” d.o.o. G.; Ko je prema poreskim propisima odgovoran za vođenje poslovnih knjiga i podnošenja odgovarajućih prijava i izvještaja nadležnim organima; Šta proizilazi iz dostavljenih materijalnih dokaza po pitanju zaliha roba u prodavnici pravnog lica “K.” d.o.o. G., po pitanju postojanja transportnog sredstva i novca u blagajni, odnosno da li je prema poslovnim evidencijama u prodavnici trebalo biti na zalihi određene robe i u kojoj vrijednosti; Da li je trebalo biti na stanju i transportno sredstvo, koje marke i tipa i koje vrijednosti, te da li je i koliko trebalo biti novca u blagajni; Postoji li ikakav dokaz ili trag šta se desilo sa zalihama robe u prodavnici, sa transportnim sredstvom i novcem iz blagajne i postoji li ikakav materijalni ili drugi dokaz o pravdanju utroška tih roba, odnosno novca; Ako ima kakvog dokaza u čemu se isti ogleda, ako takvog dokaza nema kakav karakter onda poprima vrijednost zalihe robe u prodavnici, vrijednost transportnog sredstva i manjak novca u blagajni, te koji propis to reguliše; Ako ti iznosi odnosno vrijednosti poprimaju karakter dohotka, onda je potrebno izjašnjenje o kakvom dohotku bi se radilo; Da li bi se i zbog čega to smatralo dohotkom osumnjičenog, koja odredba i koje propise to reguliše; Da li se na takvu vrstu dohotka plaćaju određene obaveze, ako da, koje obaveze, po kojim propisima, kada su te obaveze nastale, u kojim iznosima i kojim budžetima bi pripadali iznosi takvih obaveza; Da li su ti iznosi koji imaju karakter dohotka prikazani u poslovnim knjigama pravnog lica, te da li su na te iznose obračunate i uplaćene obaveze po osnovu poreza i doprinosa. Vještak je navela da su, u skladu sa članom 121. Pravilnika o primjeni zakona o porezu na dobit Federacije Bosne i Hercegovine, za utvrđivanje porezne osnovice poreznog obveznika, mjerodavne poslovne knjige i finansijski izvještaji koji su sačinjeni u skladu sa propisima o računovodstvu i reviziji u Federaciji Bosne i Hercegovine, te ovjereni pečatom i potpisom odgovornog lica. Dakle, lice odgovorno za zastupanje društva sa ograničenom

odgovornošću odgovorno je za porezne obaveze i za sve druge obaveze firme. U postupku vještačenja izvršen je uvid u akt Općinskog suda u Tuzli broj 032-Reg-Z-18-001418 od 07.05.2018. godine, na osnovu kojeg je utvrđeno da je društvo "K." d.o.o. G. za proizvodnju, trgovinu promet i usluge Gradačac, P., N.p. upisan u sudski registar 03.09.2007. godine, te da je osnivač i lice ovlašteno za zastupanje K.E. iz S., direktor. U postupku vještačenja izvršen je uvid u poslovnu dokumentaciju, odnosno bruto bilans za 2013. godinu, 2014. godinu, 2015. godinu i 2016. godinu, s tim što se za 2016. godinu ne radi o cijeloj godini, nego je taj bilans prepisano stanje iz 2015. godine. Na osnovu ovih bruto bilansa utvrđeno je stanje robe u prodavnici, knjigovodstveno stanje u prodavnici, te stanje novca u blagajni i stanje transportnih sredstava, koje se vode u poslovnim knjigama društva. Na upit tužioca, vještak je izjavila da je bruto bilans knjigovodstveni dokument koji odražava stanje i obaveze društva na određeni dan, kao i sredstva prihoda i rashoda, da je to cjelovita slika stanja pravnog lica na određeni dan koji se mijenja svakodnevno. Vještak je dalje izjavila da je uvidom u bruto bilanse i ostalu dokumentaciju, našla da, kada je u pitanju kretanje zaliha roba u prodavnici, novca u blagajni i transportnih sredstava u periodu od 2013. godine do 2015. godine, da su 2013. godine, 2014. godine i 2015. godine evidentirane određene promjene, da je bilo robe, evidentirane su promjene koje se vide iz tabela T1, T2, T3 i T4, koje su sastavni dio pismenog nalaza i mišljenja, da na kraju 2015. godine stanje robe u prodavnici, odnosno maloprodajno stanje, iznosi 388.517,32 KM, a to je stanje robe sa uračunatim PDV i razlikom u cijeni, da 2016. godine nisu evidentirane nikakve promjene na ovom kontu, jer po poslovnim knjigama nije bilo poslovne aktivnosti, što potvrđuje i kolona „tekući promet“, te je stanje sa kraja 2015. godine prepisano u 2016. godinu. Vještak je navela da je u ranijim godinama (2013. godine do 2015.) bilo prometa, jer je početno stanje bilo u iznosu od 388.856,63 marke, a u kolonama tekućeg prometa, u koloni „duguje“ evidentiraju se nabavke robe od 307.636,60 KM, u koloni „potražuje“ iznos je 282.435,86 KM, što znači razduženje -predaja robe sa skladišta, te je krajnje stanje 2013. godine u iznosu od 238.435,86 KM, što znači da je bilo prometa robe, odnosno ista je nabavljena i prodavana. Kada je u pitanju roba u prodavnici u maloprodaji, vještak je navela da nije našla nikakav trag šta je sa tom robom, da je od poslovne dokumentacije dostavljen bruto bilans, u kojem je stajalo stanje robe, dok nije dostavljen popis sa 31.12.2015. godine, ni sa 30.06.2016. godine, te prema poslovnim knjigama to je stanje robe na kraju godine. Vještak je navela da u slučaju da je navedena roba prodana, postojale bi fakture, ukoliko su se izdavale fakture, odnosno fiskalni računi, te bi postojao dokaz iz fiskalne kase da je bio promet i to bi bilo evidentirano u bruto bilansu, ali ti dokazi nisu nađeni, te da se desio promet robama stanje u bruto bilansu bi se promijenilo, te bi postojao promet na koloni „potražuje“ tekućeg prometa i stanje bi na kraju godine bilo drugačije od trenutnog stanja. U odnosu na zalihe robe koje su trebale biti u prodavnici, a nema ih, vještak je navela da prema odredbama Zakona o porezu na dohodak, član 10. stav 3., to poprima karakter koristi, odnosno dohodak od nesamostalne djelatnosti, te se smatra da je odgovorno lice odgovorno za tu robu, a prema odredbama člana 12. Pravilnika o promjeni zakona na dohodak, vrijednost primanja u stvarima i uslugama utvrđuje se prema tržišnoj vrijednosti sa uračunatim porezom na dodatnu vrijednost u mjestu davanja stvari, odnosno izvršenja usluga. Dakle, ta roba koja se može pretvoriti u novac, njena maloprodajna vrijednost uzima se kao osnovica, kao plata, na koju se obračunavaju porezi i doprinosi i smatra se prihodom od nesamostalne djelatnosti. Vještak je takođe izjavila da u poslovnim knjigama, koje u ovom slučaju čine bruto bilansi za 2016. godinu, postoji evidentirano stanje robe, kao da je ta roba na stanju, a ne postoje prikazane obaveze na osnovu te robe za navedene doprinose i poreze. Vještak je navela da je u svom nalazu, na strani 4. nalaza, u tabeli T8, prikazala kolike bi trebale biti obaveze po osnovu poreza na dohodak i odgovarajući doprinosi kad je u pitanju

stanje robe u prodavnicama, a koji se odnose na robu, na manjak novca u blagajni i na transportno sredstvo, koje se takođe vodi u poslovnim knjigama. Nadalje, vještak je izjavila da u poslovne rashode nije priznala vrijednost nabavke robe, jer se u ovom slučaju radi o dohotku od nesamostalne djelatnosti, da se vrijednost robe u prodavnici smatra korišću, da bi se na njih trebali obračunati porezi i doprinosi, kao da se radi o plati. Navedeni iznos poreza i doprinosa pravnom licu "K." d.o.o. G. bi se računao kao trošak poslovanja, takođe i nabavna vrijednost robe bi se računala kao trošak poslovanja, te bi se u svakom slučaju na ove iznose trebalo obračunati porezi i doprinosi, a nabavna vrijednost robe je trošak poslovanja. U prethodnim godinama, trošak poslovanja se računao kod nabavke robe, što se ogleda u bruto bilansu za 2013. godinu, na kontu 5010 - nabavna vrijednost robe, gdje stoji iznos od 193.312,08 KM, što znači da je ovaj iznos - nabavna vrijednost robe, ušao u troškove poslovanja društva "K." d.o.o. G. i za ovaj iznos je dobit firme umanjena i plaćeno je manje poreza na dobit. Takođe, za 2014. godinu na istom kontu se nalazi iznos od 74.316,24 KM i za 2015. godinu iznos od 28.510,33 KM i navedeni troškovi su priznati kao trošak poslovanja "K." d.o.o. G., jer se radi o nesamostalnoj djelatnosti. Što se tiče transportnog sredstva, vještak je izjavila da u dostupnoj dokumentaciji nisu dostavljene analitičke kartice svakog pojedinačnog sredstva, nisu dostavljene ni popisne liste, te nije bilo moguće utvrditi o kojim transportnim sredstvima se radi, to jest nije bilo moguće utvrditi marku i tip transportnih vozila, pojedinačne vrijednosti, ukoliko se radi o više od jednog transportnog sredstva. Knjigovodstveno stanje transportnih sredstava po bruto bilansu na kraju 2015. godine je 9.552,62 KM, te je ista situacija i u 2016. godine, jer nisu evidentirane nikakve promjene. U ranijim godinama evidentirana je amortizacija, ali je u 2016. godinu samo preneseno stanje iz 2015. godine i ne postoji nikakav materijalni trag šta se desilo sa tim sredstvom. Što se tiče novca u blagajni, vještak je navela da je po bruto bilansu iz 2016. godine stanje novca evidentirano u iznosu od 255.130,74 KM, da u ovom slučaju postoji analitička kartica konta 2050 - glavna blagajna za 2013. godine do 2015. godine i to je prikazano u tabelama T5., T6., i T7. u prilogu, te 31.12.2015. godine saldo na kartici blagajne odgovara stanju koje je prikazano u bilansu za 2015. godinu, odnosno 255.130,74 KM, dok u 2016. godine nisu evidentirane nikakve promjene na kontu blagajne, što potvrđuje kolona tekući promet u bruto bilansu za 2016. godinu, u kojoj nije ništa evidentirano. Po poslovnim knjigama za 2015. godinu stanje blagajne iznosi 255.130,74 KM, te obzirom da nisu dostavljeni izvještaji o popisu, ovo stanje je knjigovodstveno stanje. Vještak je navela da, ako ne postoji trag, ako nema novca u blagajni, a trebalo bi ga biti, ako nema transportnog sredstva, a trebalo bi ga biti, ti iznosi i vrijednosti poprimaju karakter identičan karakteru zaliha robe, te se u skladu sa članom 10. stav 3. Zakona o porezu na dohodak Federacije Bosne i Hercegovine, smatraju dohotkom koristi, odnosno platom, na koje je potrebno obračunati porez i doprinose, što je vještak i prikazala u tabeli broj 4., na strani 4. nalaza i mišljenja, kao i u tabeli T8., gdje je detaljno svakoj vrsti dohotka izvršen obračun poreza i doprinosa. Što se tiče transportnih sredstava, ukupne obaveze iznose 6.700,68 KM, ukupne obaveze trgovačke robe iznose 272.525,19 KM i ukupne obaveze novca u blagajni iznose 178.961,27 KM, te sve skupa iznosi 458.187,14 KM. Vještak je navela da su novac u blagajni i vrijednost transportnog sredstva prikazani kao stanje novca u blagajni i kao stanje transportnih sredstava, te nisu obračunate poreske i druge obaveze. Vještak je, takođe, izjavila da, što se tiče poreza na dohodak, obveznik je fizičko lice, da se porez na dohodak obračunava i odbija od neto primanja i poslodavac je dužan da uplati taj iznos na odgovarajući račun budžeta kantona, a kada su u pitanju doprinosi, isplatilac plaće dužan je izvršiti obračun i uplatu doprinosa na odgovarajuće račune, dakle, pravno lice izvršava za fizičko lice. Prilikom unakrsnog ispitivanja vještak je izjavila da je u specifikaciji dokumentacije koja je sastavni dio nalaza i mišljenja navela koje je dokaze koristila za sačinjavanje nalaza i mišljenja, da je

koristila rješenje i zaključke Porezne uprave i da je dokumentacija koju je koristila u ovom vještačenju ekonomsko - finansijska dokumentacija koju knjigovođa predaje Poreznoj upravi, da je izvršen uvid i u porezne prijave i da se iz poreznog bilansa ne vidi stanje zaliha i stanje novca, jer se to navodi u bilansu stanja i bilansu uspjeha kao i u bruto bilansu. Takođe je vještak navela da je imala podatak bruto bilansa koji u koloni tekućeg prometa „duguje“ sadrži vrijednost, što znači da je bilo nabavki, odnosno zadužena je radnja, da kad se kupuje roba u inostranstvu postoji carinska dokumentacija koja prati uvoz, da nije evidentirano da je novcem iz blagajne plaćena roba, a da se tako desilo to bi bilo prikazano na kontu 1-3, što je roba u prodavnici, odnosno bilo bi evidentirano na kontu 205 - blagajna, u kojem bi se smanjilo stanje na kontu gdje se evidentira roba, a bilo bi povećano stanje i na kontu dobavljača. Vještak je takođe izjavila da je vještačenjem finansijske dokumentacije našla da su transportno vozilo ili vozila postojala i njihova knjigovodstvena vrijednost tj. nabavna vrijednost umanjena za akumuliranu amortizaciju, na dan vještačenja, iznosila je otprilike 9.552,62 KM, a obzirom da vještak nije imala na uvid popisnu listu, niti kartice transportnih sredstava ista nije mogla utvrditi da li je to bilo jedno vozilo, više vozila i koja je njihova sudbina, ali po finansijskoj dokumentaciji ona se nalaze u poslovnim knjigama i ona bi trebala biti tu. Na upit optuženog da li je firma dobijala pozajmice od direktora, vještak je izjavila da, što se tiče 2014. godine, na kontu 413, što su obaveze po kreditima od banaka, postoji stanje od 19.486,78 KM, obaveze po finansijskom lizingu i obaveze za kredite od banaka, dakle, ukupno postoje za 2014. godinu upisane obaveze po kreditima i obaveze po finansijskom lizingu, ali po bruto bilansu od 2014. godine nije evidentirana pozajmica od vlasnika po bruto bilansu. Takođe, za 2015. godinu postoje obaveze po kreditima od banaka, obaveze po finansijskom lizingu, kratkoročne obaveze za kredite od banaka, te vještak navodi da bi morala izvršiti uvid u analitičke kartice za ove obaveze, iz kojih bi mogla utvrditi da li se tu radi o pozajmici vlasnika ili je to kredit od banke, a ako bi hipotetički novac iz blagajne direktor koristio da vrati pozajmicu, koju je on dao pravnom licu, smanjilo bi se stanje u blagajni i smanjilo bi se stanje duga društva „K.“ d.o.o. prema davaocu pozajmice, u konkretnom slučaju gospodinu K., ali da se iz bruto bilansa ne vidi da je pravno lice primalo pozajmice od optuženog, jer postoje obaveze po kreditima i po lizingu, ali nema traga da je novac iz blagajne korišten za vraćanje pozajmica optuženom.

Sud iskaze svjedoka inspektora K.S. i vještaka ekonomske struke Hadžić Lejle cijeni kao stručne, objektivne i tačne i kao takve ih prihvata, obzirom da su isti na osnovu materijalne dokumentacije bili upoznati sa cjelokupnim poslovanjem pravnog lica „K.“ d.o.o. G., te su na stručan način prezentovali sudu poslovanje navedenog pravnog lica. Iz njihovih iskaza je nesumnjivo utvrđeno da zalihe robe, novac u blagajni kao i transportno sredstvo, koje je prema materijalnoj dokumentaciji trebalo da bude u firmi, ničim nisu opravdani, a morali su biti, a što je optuženi i sam znao, cijeneći njegovo ponašanje prethodnih godina tokom poslovanja društva. Naime, na osnovu iskaza svjedoka K.S. i vještaka Hadžić Lejle, sud je utvrdio da svaka poslovna aktivnost pravnog lica mora biti evidentirana, pa ako je roba iz prodavnice prodana, onda bi postojao dokaz u vidu faktura isporučenih kupcu, ako je novac iz blagajne predat na žiro račun pravnog lica, o tome bi postojao odgovarajući materijalni trag, te ako je transportno sredstvo prodato i o tome bi morao postojati trag u vidu fakture ili ugovora o kupoprodaji tog sredstva. Međutim, u konkretnom predmetu ne postoji nijedan dokaz kojim bi se pravdao nedostatak zaliha robe u prodavnici, gotovog novca u blagajni i transportnog sredstva, te se u takvoj situaciji smatra da je optuženi prodao ili na drugi način otuđio zalihe robe iz svojih maloprodajnih objekata, prodao ili na drugi način otuđio transportno sredstvo, te novac od prodatih stvari uzeo sebi, kao i da je prisvojio novac iz blagajne pravnog lica, na koji

način ta sredstva, poprimaju karakter njegovog dohotka, odnosno plate, na koju je trebalo obračunati i platiti obaveze po osnovu poreza na dohodak i odgovarajućih doprinosa u iznosima. Međutim, navedene obaveze optuženi, kao jedini zaposlenik u pravnom licu, čiji je i jedini osnivač i direktor, nije izvršio, dobijene iznose nije prikazao u poslovnim knjigama pravnog lica kao njegov dohodak, niti su na te iznose obračunate i uplaćene obaveze po osnovu poreza na dohodak i odgovarajućih doprinosa.

Nadalje, materijalna dokumentacija, kao i iskazi svjedoka K.S. i vještaka Hadžić Lejle u potpunosti su pobili tezu odbrane da su zalihe robe iz poslovnih objekata firme optuženog izgorjele, te da se to isto desilo i sa novcem u blagajni, obzirom da za takve tvrdnje nema nikakvih dokaza, jer se optuženi nije nikada obraćao policiji radi vršenja uviđaja, a bilo bi sasvim očekivano da se obrati policiji i da podnese odštetni zahtjev, u slučaju da je izgorjela tolika vrijednost novca (gotovog novca i zaliha robe). U skladu sa naprijed utvrđenim, te kako je članom 10. stavom 3. tačkom 2. Zakona o porezu na dohodak Federacije Bosne i Hercegovine propisano da, koristi koje su primljene po osnovi nesamostalne djelatnosti, ulaze u dohodak i to, između ostalog, smještaj, hrana kao i korištenje drugih dobara i usluga koji su besplatni ili po cijeni nižoj od tržišne cijene, te obzirom da optuženi nije opravdao nedostatak zaliha robe, gotovog novca i transportnog sredstva, to su navedeni iznosi poprimili karakter njegovog dohotka od nesamostalne djelatnosti, na koji dohodak se plaća porez na dohodak, kao i odgovarajući doprinosi u skladu sa članom 4. Zakona o doprinosima.

Kao svjedok, na glavnom pretresu direktno i unakrsno je ispitan i knjigovođa pravnog lica "K." d.o.o. G., Č.A., koji je izjavio da je od 2006. godine zaposlen u Knjigovodstvenom birou „Infobiro“ d.o.o., Poslovna jedinica Brčko Distrikt, da je optuženi K.E. imao firmu „K.“ d.o.o. Gradačac i da mu je svjedok vodio knjige 2013. i 2014. godine. Zadaća knjigovodstvenog servisa je da na osnovu dokumentacije koja im je dostavljena sastavljaju PDV prijave, obračun plata, evidenciju prometa, odnosno sve one knjigovodstvene poslove na osnovu dokumentacije koja im je dostavljena. Knjigovodstvene poslove za firmu „K.“ d.o.o. Gradačac obavljali su u knjigovodstvenom servisu, a neophodnu dokumentaciju im je dostavljao optuženi ili neko od njegovih radnika. U periodu kad je knjigovodstveni servis, u kojem je svjedok zaposlen, vodio knjige za optuženog, u firmi "K." d.o.o. G. su bila zaposlena jedan ili dva radnika. Svjedok je dalje izjavio da se saradnja između knjigovodstvenog servisa i optuženog odvijala na način da, kad dođe period za obračun PDV prijave, optuženi njima dostavi na knjiženje kalkulacije koje je radio samo da bi mogli sastavljati mjesečne izvještaje. Za navedenu firmu „Infobiro“ je podnosio završne račune do 2015. godine, dok nije prestala sa radom i nakon toga nisu ostvarivali nikakvu poslovnu saradnju. Svjedok je, takođe, izjavio da je poreznim inspektorima dao dokumentaciju koju je posjedovao i nakon toga je dao izjavu, te više nije imao kontakta sa inspektorima. Svjedok je izjavio da je 2015. godine stupila na snagu Uredba, kojom je propisano da se sva sredstva koja su u gotovini moraju položiti na tekući račun, da optuženi njega nije obavijestio da mu je nastupila šteta zbog požara i da je ugovor između „Infobiroa“ i optuženog de facto raskinut.

Prilikom unakrsnog ispitivanja od strane branioca optuženog, svjedok je izjavio da su svi bili upoznati sa Uredbom vezanom za polaganje novca na tekući račun, da je za optuženog podnosio PDV prijave koje sadrže ukupnu prodaju, ukupne nabavke i iznos uloženog PDV i da se u trgovačke knjige, iz koje se evidentira promet koji je evidentiran kao gotovinski promet, zavede kao gotovinski promet, a dio koji se položi na žiro račun snižava se sa blagajne i ono što nije položeno ostaje čisto, odnosno gotovina. Gotovina koja se nalazila kod

optuženog nije nastala u tom periodu, možda je nešto bilo, ali veći iznos gotovine je naslijeđen iz prethodnog perioda i prethodnog knjigovođe, te se po bruto bilansima može vidjeti da je to naslijeđeno iz 2010. godine i da je to akumulirano tokom godina i da se tako došlo do tog iznosa. Svjedok je dalje izjavio da je optuženi jedan dio robe nabavljao u inostranstvu, a jedan dio od domaćih trgovaca, da se roba iz inostranstva mora platiti preko banke, da je knjigovostveni servis imao dokaze da se roba nabavlja u inostranstvu i da je bilo podataka o finansijskim transakcijama putem banke. Svjedok je izjavio i da je za optuženog knjižio gotovinske i žiralne fakture, da se znalo desiti da ima 50 hiljada gotovinskih faktura i da je 2015. godina bila zadnja godina kada se knjižilo.

Iskaz navedenog svjedoka sud prihvata kao tačan i vjerodostojan, jer je svjedok na objektivan način na glavnom pretresu iznio ono što je njemu poznato u vezi poslovanja pravnog lica „K.” d.o.o. Gradačac. Sud nalazi da je svjedok bio knjigovođa navedene firme sve do kraja 2015. godine, da je ostvarivao poslovnu saradnju isključivo sa optuženim i to na način da se knjižila poslovna dokumentacija koju mu je optuženi dostavljao, te i u iskazu ovog svjedoka sud nalazi nelogičnost odbrane optuženog koji nije svog knjigovođu obavijestio da mu je izgorio poslovni objekat, nego je nakon proteka određenog vremena ugovor između knjigovođe i pravnog lica de facto raskinut.

Kako je optuženi neposredno nakon otvaranja glavnog pretresa izjavio da nije sposoban da prisustvuje suđenju zbog narušenog zdravstvenog stanja, to je sud odredio vještačenje po vještaku medicinske struke Kušljugić Zumreti, koja je zajedno sa svojim timom sačinila nalaz i mišljenje, te je ista na glavnom pretresu izjavila da je naredbom Kantonalnog suda u Tuzli dobila zadatak da izvrši vještačenje K.E. i da je vještačenje izvršila uvidom u njegovu medicinsku dokumentaciju koju je dostavio 2019. godine, uz detaljan pregled i kardiološka testiranja, te je sačinila nalaz i mišljenje koji je prezentovala na glavnom pretresu i pri kojem je ostala u cjelosti. Iz navedenog nalaza i mišljenja, kao i iz iskaza vještaka, proizilazi da je vještak formirala kolegij koji je pregledao optuženog i pri pregledu optuženi nije naveo subjektivne tegobe iz statusa, konstatovano je da se radi o jednom debelom muškarcu sa viškom kilograma, visine 183 cm, težine 115 kg, bez temperature, koji je komunikativan, pokretan i psihički potpuno neupadljiv. Kolegij je pristupio pregledu, kako kliničkom, tako i EKG gdje se vrši procjena koliko je oštećenje ciljnog organa, u ovom slučaju kardiovaskularnog sistema i srca, te vještak nalazi da nakon pregleda ultrazvuka srca i nakon testiranja koje je bilo neadekvatno, jer je to subjektivno testiranje u kojem pacijent može da saraduje i ne mora da saraduje, da se pritisak adekvatno kretao uz blagi porast, koji je bio adekvatan opterećenju kao kad osoba hoda uzbrdo, a onda je zbog subjektivnih tegoba samostalno prekinuo test, čime je test izvršen 63%, što znači da nije adekvatno testiran, jer mora imati 85%, što je minimum nekog opterećenja da bi se uočile promjene na krvnim sudovima srca. Dalje je vještak izjavila da se zbog tih razloga pristupilo drugom testu, gdje se subjektivne tegobe odstranjuju, a to je Holter monitoring, odnosno 24 satno snimanje EKG, gdje se pacijent upućuje da vrši sve svoje aktivnosti i upiše svaku promjenu koju ima i tad više nema njegovog ličnog uticaja. Nakon toga, cijeli tim je izvršio analizu cjelokupnog 24-satnog EKG i nisu našli ishemijske promjene, dok je uvidom u medicinsku dokumentaciju, aktuelno kliničko stanje, stanje EKG, ultrazvuka, Holter monitoringa 24-satnog, vještak uočila da se radi o dugogodišnjem hipertoničaru uz očuvanu funkciju srca, lijeve komore, gdje ejekciona frakcija iznosi 64%, dok je otprilike zdrav pacijent onaj koji ima 55% istisnu moć, te ergotest i 24-satni Holter monitoring aktuelni tokom pregleda, ne ukazuju na postojanje koronarne bolesti. Vještak je takođe izjavila da kod optuženog postoji bolest koja je trajnog karaktera, da

se radi o urođenoj arterijskoj hipertenziji, koja se vjerovatno vuče kroz porodicu ili koja je stvorena stilom života i brojnim faktorima rizika koje on ima, a koja zahtijeva redovan medikamentozni tretman, odnosno lijekove uz nastavak higijensko - dijetetskih mjera i redukciju ovih rizika. Ovo oboljenje ne predstavlja akutnu bolest, nego hroničnu i ne sprječava K.E. da učestvuje u krivičnom postupku, uz uslov da redovno uzima propisane lijekove i drži se pruženih uputa i savjeta.

Nalaz i mišljenje vještaka prof.dr Kušljugić Zumrete, kao i njezin iskaz dat na glavnom pretresu, sud je u cjelosti prihvatio kao objektivan i vjerodostojan dokaz, jer se radi o vještaku sa dugogodišnjim iskustvom čiji nalaz ne sadrži nelogičnosti, niti protivrječnosti, te je ovakvim nalazom utvrđeno da je optuženi K.E. sposoban da učestvuje u krivičnom postupku, pa je u skladu s tim, glavni pretres i nastavljen.

Takođe, i optuženi je na glavnom pretresu svjedočio u svojstvu svjedoka, te je izjavio da je preduzeće „K.“ d.o.o. Gradačac osnovao 2007. godine, da je osnovna djelatnost preduzeća bila prodaja tekstila na malo i veliko, da je tekstil nabavljao u Mađarskoj, Kini i Turskoj i to otprilike u omjeru od 10%, a da je 90% tekstila nabavljao u Bosni i Hercegovini, od uvoznika koji su uvozili iz tih zemalja, a da je većinu tekstila nabavljao iz Bosne i Hercegovine, zbog bržeg roka isporuke. Robu koju je uvezio iz stranih zemalja je plaćao žiralno, a robu koju je kupovao u Bosni i Hercegovini je plaćao gotovinom, zbog određenih pogodnosti koje je dobijao kada je plaćao robu gotovinski. Naveo je, takođe, da je poslovnim propisima bilo dozvoljeno gotovinski plaćati robu do 20.000,00 KM, a da je preko tog iznosa plaćao fakturama, a kada bi kupovao robu u iznosu koji premašuje 20.000,00 KM uzimao bi veći broj faktura. Poslovne prostore u kojima je obavljao djelatnost optuženi je sagradio sam, a bio je pod zakupom od strane pijace i Općine G.. U G. je posjedovao šest poslovnih prostora koji su spojeni u jedan poslovni prostor, te je koristio još jedan poslovni prostor od pijace, koji mu je služio kao magacin. Navedeni prostori su bili označeni brojevima, s jedne strane su se nalazili brojevi do 150, a s druge strane do 140, a u N.p. G. i u Opštini G. je bio ugovor o korištenju tih poslovnih prostora. Optuženi je dalje naveo da je za konkretni požar saznao ujutro u 06,00 sati, da nakon toga više nikada nije otišao na pijacu A., da sve što je stekao tokom života izgubio je taj dan, jer se u trenutku požara u njegovim poslovnim prostorima nalazilo sve što je stekao za 18 godina poslovanja i to roba koja se nalazila na stanju i otprilike 20.000,00 KM. Dalje je naveo da je sve svoje obaveze uredno ispunjavao do kraja 2015. godine, da je gotovinu iskazivao u poslovnim evidencijama koje je Porezna uprava imala na uvid u završnim računima, da je Porezna uprava na kraju svake godine znala koliki je promet ostvaren u gotovinskom novcu, a koliki žiralno, a da je sedam dana prije požara izvršena nabavka robe i da su dokumente odnosili knjigovođi dva puta sedmično na knjiženje. Naveo je, takođe, da je u Policijsku upravu otišao sedam dana nakon požara i da su mu oni rekli da može dobiti potvrdu u kojoj stoji da je izgorjela cijela pijaca, ali da on nije imao novca da plati za tu potvrdu. Optuženi je naveo da mu je od tada narušeno zdravstveno stanje, da se održava od poljoprivrede i od novca koji mu daju djeca, da je Hipo banci dužan 60.000,00 KM, koji novac nema da plati, te su oni pokrenuli postupak prinudnog izvršenja na kući. Prilikom unakrsnog ispitivanja optuženi je izjavio da u januaru 2016. godine, kada se desio požar na gradačackoj pijaci, njegovi poslovni prostori, odnosno taj jedan veliki poslovni prostor, nije radio, da podaci iz bruto bilansi i iz blagajne evidencije nisu tačni, jer nije imao robe u vrijednosti od skoro 390.000,00 KM i novca u blagajni od 255.000,00 KM, iz razloga što je prethodno već nabavio robu, da je policija izvršila uviđaj za kompletnu pijacu i da nije izvršila uviđaj za pojedinačne objekte, a da on nije postavljao nikakav odštetni zahtjev, jer je bio

narušenog zdravstvenog stanja. Optuženi je dalje naveo da nikada nije radio do 15. januara zbog praznika, da njegovo preduzeće nije radilo ni kada je pijaca izgorjela, da je imao namjeru da nastavi poslovnu djelatnost u 2016. godini, a da su se poslovne aktivnosti preduzeća odvijale do 31.12.2015. godine.

Iskaz optuženog u dijelu u kojem se slaže sa materijalnom dokumentacijom i iskazima ostalih svjedoka, sud prihvata kao tačan i to dijelove koji se odnose na lokaciju poslovnih objekata u kojima pravno lice „K.“ d.o.o. obavljalo svoju djelatnost, činjenicu da se desio požar, dok dijelove u kojima optuženi tendenciozno umanjuje svoju krivičnu odgovornost, navodeći da podaci iz bruto bilansa i evidencije blagajne nisu tačni, sud cijeni kao neistinite. Naime, knjigovodstvena dokumentacija određenog pravnog lica upravo i postoji da bi odrazila pravo stanje pravnog lica, odnosno da bi prikazala cjelovitu sliku stanja pravnog lica na određeni dan, pa stoga, paušalne i ničim argumentovane navode optuženog da navedeni podaci nisu tačni, sud ne može da prihvati kao istinite. Takođe, na osnovu materijalne dokumentacije, sud nalazi da je navedeno pravno lice u sferi poslovanja od osnivanja ostvarivalo dobre poslovne rezultate, da se roba nabavljala i prodavala, dok u 2015. godini, na osnovu analitičkih kartica, sud nalazi pad poslovne aktivnosti, pa tako ne poklanja vjeru ni dijelu iskaza optuženog u kojem navodi da je namjeravao da nastavi poslovnu djelatnost u 2016. godini, obzirom da iz analitičke kartice konta glavne blagajne za period od 01.01.2015. godine do 31.12.2015. godine, koja je u nalazu vještaka ekonomsko – finansijske struke označena u priložima kao tabela broj 7., utvrđeno da je u augustu 2015. godine u blagajnu ušlo novca u iznosu od 164,00 KM, dok u septembru nije uopšte bilo prometa blagajne, u oktobru je 500,00 KM ušlo u blagajnu i u novembru 8.122,88 KM, dok u decembru 2015. godine za razliku od decembra prošlih godina prometa blagajne uopšte nije bilo, te je u 2016. godini izvršeno samo prenošenje stanja, pa sud objektivno cijeni da je poslovanje društva bilo u iznimno smanjenom intenzitetu, pa kad se tome dodaju i navodi optuženog da je većinu prometa obavljao putem blagajne, jer je kupljenu robu plaćao gotovim novcem, to sud ne nalazi ovakve navode tačnim, jer je iz materijalne dokumentacije vidljivo da je od augusta do decembra 2015. godine promet blagajne zanemarljiv. Takođe, netačnim se ispostavlja i navod optuženog da je u blagajni uvijek držao novac u vrijednosti od dvadeset do trideset hiljada konvertibilnih maraka, jer je iz analitičkih kartica konta glavne blagajne za 2013. godinu, 2014. godinu i 2015. godinu, utvrđeno da je u blagajni firme optuženog na početku 2013. godine bilo oko 129.000,00 KM, dok od jula 2013. godine pa sve do kraja 2015. godine u blagajni nikada nije bilo novca u iznosu manjem od 200.000,00 KM. Sud nije prihvatio ni navode optuženog u vezi s požarom koji se desio 11.01.2016. godine u vrijeme kada je trajao rok za podnošenje završnog računa, kao i u pogledu nepodnošenja završnog računa za 2015. godinu, da je optuženom izgorila sva imovina i dokumentacija u pravnom licu „K.“ d.o.o. G., da su u požaru izgorile zalihe robe i transportno sredstvo, te da iznos gotovine u navedenom iznosu nije ni postojao jer je utrošen u stvaranje zaliha robe, jer iz materijalnih dokaza iz dopisa MUP-a, onda iz dopisa PU Gradačac, iz iskaza svjedoka A.Ć. sud je utvrdio da se optuženi nije obraćao policiji ni usmeno ni pismeno sa zahtjevom za naknadu štete zbog novca koji je izgorio, a koji je bio u blagajni ili zbog zaliha roba koje su ostale u radnji, pa se postavlja opravdanim pitanje ko u takvoj situaciji kada mu je izgorio novac ili roba u protuvrijednosti, kako to navodi optuženi, niti prijavi policiji, niti se obrati dopisom Poreskoj da nije u mogućnosti dostaviti potrebne podatke Poreznom organu, odnosno podnijeti završni račun za pravno lice „K.“ doo Gradačac da u istom iskaže ukupna promet, stanje zaliha robe, kao ni svom knjigovođi A.Ć. koji je naveo da je 2015. godine stupila na snagu uredba kojom je propisano da se sva sredstva koja su u gotovini moraju položiti na tekući račun i da optuženi njega nije obavijestio da mu je

nastupila šteta zbog požara i da je ugovor između „Info Biroa“ i optuženog de facto i raskinuta. Nijedan od sedam poslovnih prostora koje je u trenutku požara koristilo pravno lice „K.“ d.o.o. nije radio u januaru 2016. godine znači ti prostori nisu bili u funkciji. Svjedok A.Ć. čiji je biro vodio računovodstvene poslove za pravno lice „K.“, kaže da mu se optuženi uopšte nije obraćao nakon požara da mu kaže, saopšti, informiše ga da mu je izgorila zaliha robe koja je u većem materijalnom smislu ili da mu je izgorio novac u blagajni. I na koncu iz zapisnika o uviđaju isto tako proizilazi utvrđeno činjenično stanje prilikom izlaska policije na lice mjesta nema nikakvih tragova da se događaj desio na ovakav način kakav optuženi opisuje u svojoj odbrani, odnosno nema nikakvog traga ni u zapisniku o uviđaju da je u radnjama ili u poslovnim prostorima optuženog bila velika količina ili bilo koja količina zaliha robe ili novca u blagajni. Iz svega toga jasno proizilazi da se događaj desio upravo na način koji je opisan u optužnici da su zalihe roba ranije prodane, da je novac iz blagajne ranije uzet, što poprma sasvim drugačiji karakter i da je optuženi svojim radnjama ostvario obilježja krivičnog djela koje mu se potvrđenom optužnicom stavlja na teret.

Na osnovu svih naprijed izvedenih dokaza, kao i na osnovu materijalne dokumentacije u spisu, a koja se odnosi na poslovanje pravnog lica „K.“ d.o.o. Gradačac, sud nalazi objektivno utvrđenim da je optuženi kriv za krivično djelo koje mu se potvrđenom optužnicom stavlja na teret. Naime, kako je odredbom člana 273. KZ FBiH propisano da će se kazniti lice koje za sebe ili drugoga izbjegne plaćanje davanja propisanih poreznim zakonodavstvom u Federaciji ili doprinosa socijalnog osiguranja propisanih u Federaciji, ne dajući zahtijevane podatke ili dajući lažne podatke o svom stečenom oporezivom prihodu ili drugim činjenicama koje su od uticaja na utvrđivanje iznosa takvih obaveza, sud nalazi da su se u radnjama optuženog ostvarila sva bitna obilježja navedenog krivičnog djela, na način da je isti, svjestan da nedavanjem zahtijevanih podataka o svom stečenom oporezivom prihodu za drugog izbjegava plaćanje davanja propisanih poreznim zakonodavstvom u Federaciji i propisanih doprinosa socijalnog osiguranja, a iznos obaveze čije se plaćanje izbjegava prelazi 200.000,00 KM, što je i htio, prodao ili na drugi način otuđio zalihe robe u prodavnici navedenog pravnog lica u ukupnom iznosu od 388.517,32 KM, kao i transportno sredstvo u vrijednosti 9.552,62 KM, te prisvojio novac iz blagajne pravnog lica u iznosu od 255.130,74 KM, na koji način su navedeni iznosi poprimili karakter njegovog dohotka od nesamostalne djelatnosti, kako je to predviđeno članom 10. stav. 3. tačka 2. Zakona o porezu na dohodak, na koji dohodak se plaća porez na dohodak, kao i odgovarajući doprinosi u skladu sa članom 4. Zakona o doprinosima, koje iznose, u cilju utaje poreza na dohodak i odgovarajućih doprinosa, nije prikazao kao dohodak u poslovnim knjigama pravnog lica, niti je nadležnom poreznom organu podnio prijavu i izvršio uplatu poreza na dohodak za navedene iznose, postupajući tako suprotno odredbama člana 35., 36. i 37. Zakona o porezu na dohodak, niti je sačinio obračun i uplatu odgovarajućih doprinosa, postupajući tako suprotno odredbama člana 11. i 12. Zakona o doprinosima. Na navedeni način optuženi je izvršenje krivičnog djela porezne utaje manifestovao na pasivni način i to tako što navedene iznose nije prikazao kao dohodak u poslovnim knjigama pravnog lica, nije izvršio obračun poreza i doprinosa na navedene iznose, te nije izvršio uplatu navedenih zakonskih obaveza, a bio je u obavezi da isto učini.

Krivično djelo poreske utaje podrazumijeva obični i kvalifikovani oblik, a kvalifikatorna okolnost za postojanje ovih težih oblika krivičnog djela jeste visina izbjegnute obaveze, odnosno visina nanijete štete organima i službama koje se finansiraju iz naplaćenih javnih prihoda, te je članom 273. stavom 3. KZ FBiH određen kvalifikovani oblik krivičnog djela porezne utaje, na način da je teži oblik iznos obaveze čije se plaćanje izbjegava preko 200.000

KM. Ta vrijednost mora biti utvrđena s obzirom na vrijeme preduzimanja radnje izvršenja osnovnog oblika krivičnog djela i biti u uzročno - posljedičnoj vezi sa preduzetom radnjom izvršenja i ta kvalifikatorna okolnost mora biti obuhvaćena umišljajem učinioca. Kako je sud na osnovu materijalne dokumentacije u spisu, te na osnovu iskaza svjedoka K.S. i vještaka Hadžić Lejle, utvrdio da je optuženi za svoju firmu izbjegao plaćanje davanja propisanih poreznim zakonodavstvom u Federaciji i doprinosa socijalnog osiguranja propisanih u Federaciji, ne dajući zahtijevane podatke o svom stečenom oporezivom prihodu u ukupnom iznosu od 458.187,14 KM, to su se ispunili uslovi za stavljanje na teret optuženom kvalifikovani oblik navedenog krivičnog djela.

Pošto se ovdje radi o krivičnom djelu kvalifikovanom težom posljedicom, za njegovo postojanje potrebno je da je učinilac svjestan (da zna) da svojom radnjom upravo vrši utaju poreza ili drugih obaveza u većem iznosu, ali se pri tome ne traži da je baš u potpunosti i svjestan određene visine utajenog poreza, doprinosa ili drugih dadžbina koje predstavljaju javni prihod, pa tako ovaj sud, utvrđujući pitanje vinosti optuženog, kao subjektivnog odnosa prema izvršenoj krivičnopravnoj radnji iz izreke ove presude, nalazi da je optuženi predmetno krivično djelo počinio sa direktnim umišljajem, a što nesporno proizilazi iz dokazanih činjenica i okolnosti pod kojima su krivična djela i počinjena. Naime, na osnovu svih izvedenih dokaza, evidentno je, a što je i vještak Hadžić Lejla potvrdila, da optuženi, obnašajući svoju funkciju nije izvršio zakonsku obavezu plaćanja poreza i doprinosa, iako je znao da je u obavezi da to plaća, jer je kao direktor pravnog lica „K.“ d.o.o. Gradačac, obnašao tu funkciju od osnivanja pravnog lica, te je u poslovanju prethodnih godina izvršavao sve zakonske obaveze, naročito one koje se tiču uplate poreza i doprinosa i kao takvom mu je ta obaveza bila poznata. Takođe, iskazi svjedoka K.S. i A.Ć., kao i vještaka Hadžić Lejle, su potvrđeni i materijalnom dokumentacijom u spisu, a koja se odnosi na vrijednost zaliha robe u poslovnim prostorijama pravnog lica “K.“ d.o.o. G., na iznos novca u blagajni, kao i na vrijednost transportnog sredstva, te je ovakva ukupna dokazna građa u potpunosti potvrdila činjenični opis optužnice, dok niti jedan dokaz ne potvrđuje navode odbrane optuženog da se radilo o manjoj vrijednosti pomenutih stvari.

Obzirom da je sud u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka ekonomsko - finansijske struke Hadžić Lejle, pa kada se nalaz i mišljenje vještaka dovede u međusobnu vezu sa ostalim materijalnim dokazima, koji su prethodno navedeni i koje je sud prihvatio kao dokaze, te sa iskazima saslušanih svjedoka, nesumnjivo proizilazi da je optuženi K.E. počinio krivično djelo utaje poreza, jer je kod istog postojala namjera da izbjegne plaćanje poreza, te nije dao zahtijevane podatke o činjenicama koje su od uticaja na utvrđivanje poreza. Iz stanja cjelokupnog spisa je vidljivo da optuženi nije platio poreske obaveze i doprinose i da je ovo krivično djelo izvršeno, jer poreski obveznik nije dao zahtijevane podatke.

Imajući u vidu sve navedeno, bez obzira na negiranje optuženog da je počinio krivično djelo, kao i paušalne navode da je trenutno u lošoj finansijskoj situaciji, da mu je kuća prodana, iz priloženih dokaza o prodaji kuće nema dokaza da je ista i prodana nego postoji zaključak o prodaji, iz čega bi trebalo da proizilazi da nije prisvojio navedeni novac, sud nalazi utvrđenim da je optuženi postupao upravo na način kako je i navedeno u izreci presude, pa kako nema osnova koji bi dovodili u pitanje ili isključivali njegovu krivicu, sud nalazi dokazanim da je optuženi K.E. počinio krivično djelo porezna utaja iz člana 273. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH.

Prilikom odmjeravanja kazne za krivično djelo zbog kojeg je oglašen krivim optuženi K.E., ovaj sud je u smislu člana 49. KZ FBiH utvrdio i cijenio kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, njegove porodične i imovinske prilike, kao i činjenicu da je od izvršenja djela protekao duži vremenski period. Takođe, sud je cijenio i korektno držanje pred sudom, kao i okolnost da je optuženi oženjen i roditelj četvoro djece, da je narušenog zdravlja, da je nezaposlen i u lošoj imovinskoj situaciji, dok je od otežavajućih okolnosti na strani optuženog, sud cijenio njegovu upornost u izvršenju krivičnog djela, težnju za sticanjem profita na nezakonit način, nepostojanje svijesti kod optuženog o opravdanosti javnih prihoda, shvatanja pravičnosti poreznog sistema i izostanak njegove odgovornosti prema društvu, pa je sud, uzimajući u obzir da je Krivičnim zakonom Federacije Bosne i Hercegovine za krivično djelo porezne utaje, kada iznos obaveze čije se plaćanje izbjegava prelazi 200.000,00 KM, propisana kazna zatvora u trajanju od najmanje tri godine, pri tome cijeneći težinu učinjenog krivičnog djela, stepen krivice optuženog i jačinu povrede zaštićenog dobra, našao da je izrečena kazna zatvora optuženom u trajanju od 3 (tri) godine adekvatna učinjenom krivičnom djelu i da će se izrečenom kaznom zatvora ostvariti svrha kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH.

S obzirom da je optuženi oglašen krivim, sud ga je na osnovu člana 202. stav 1. ZKP FBiH obavezao da naknadi troškove krivičnog postupka, o čijoj visini će sud, u smislu člana 200. stav 2. ZKP FBiH, odlučiti posebnim rješenjem, te da ovom sudu plati paušal u iznosu od 200,00 KM, čija je visina određena s obzirom na trajanje postupka pred ovim sudom i na imovno stanje optuženog, a sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja

Zapisničarka

Predsjednica vijeća

Šejla Adžajlić, s.r.

Merima Gutić, s.r.

POUKA: Protiv ove presude može se izjaviti žalba Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine, u roku od 15 dana od dana prijema prijepisa presude.